

12. fejezet

A VIDÉKI ORISSZÁTÓL AFRIKÁIG

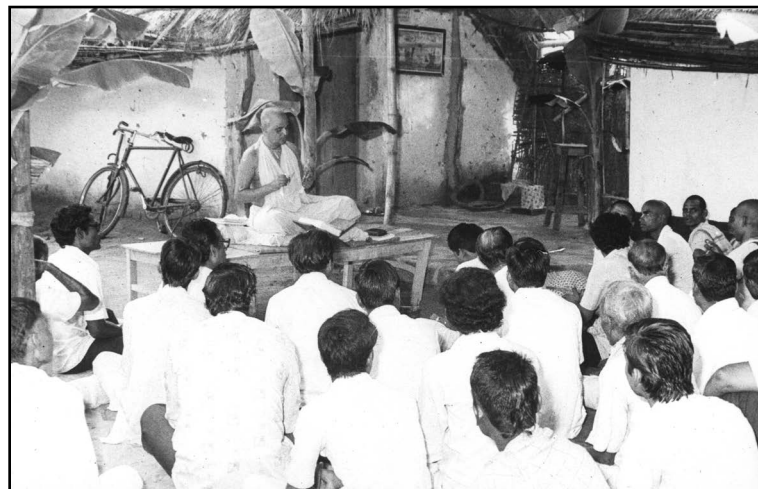

PADAYĀTRĀ

Lokanātha Swami: *1985-ben, Mahāprabhu megjelenése 500. évfordulójának tiszteletére egy padayātra programot indítottunk, amely Dvārakātól Māyāpurig ment. Dvārakāban a beavatási ünnepségen Gour Govinda Mahārāja volt az egyik vendég. Átutaztunk jó néhány államon, és évvége felé érkeztünk Orisszába. Gour Govinda Mahārāja Andhra Pradesh államban csatlakozott és egész úton, Orisszáig velünk maradt. Ő volt a legfontosabb előadó, aki Orisszában beszédet tartott, mivel orija volt az anyanyelve. Nagyon erőteljesen és dinamikusan beszélt. Māyāpurban és máshol már hallottam őt, de ez volt az első élményem, hogy az anyanyelvén hallhattam. Nagy hatást gyakorolt a közönségre. Néha énekelt, néha beszélt, néha kiabált. Arra emlékeztetett, amit Śrīla Bhaktisiddhāntáról hallottunk,*

hogy olyan volt, mint egy oroszlán-guru, aki kiabált. Gour Govinda Mahārāja is így kiabált. Néha hallgattam, ahogy orijául beszélt. Habár nem ismerem ezt a nyelvet, valamennyit megértettem abból, amit mondott. A klasszikus orija sok szanszkrit szót használ. Mivel tudok valamennyire szanszkritül, azt mondhatom, hogy az orija szavak, amiket használt, nagyon emelkedettek és költőiek voltak. Nem értettem meg mindent, de élveztem a beszédeit. Óriási segítséget jelentett a prédikálásunkban. Mahārāja az összejövetelek előtti prédikálással párhuzamosan folytatta Prabhupāda könyveinek orijára fordítását is. Megdöbbentem, amikor láttam, milyen szigorú és odaadó volt e tevékenységében. Megfogadta, hogy amíg le nem fordít bizonyos számú oldalt, addig nem eszik. Nagyon elfoglaltuk a prédikálási feladatokkal, s emiatt nem volt ideje a fordításra, és néha kihagyta a prasādamot. Felajánlottam neki valamit, amire így reagált: „Nem, nem! Nem fogadhatom el! Még nem teljesítettem a Śrīla Prabhupāda könyveinek fordítására tett napi fogadalmamat!” Volt egy olyan fogadalma is, hogy napnyugta után nem eszik semmit. A padayātrā során néha későn érkeztünk meg egy faluba vagy városba, így csak későn volt prasādam. A többi bhakta ilyenkor evett, Gour Govinda Mahārāja azonban nem. A szigorúsága és az elkötelezettsége mély benyomást gyakorolt rám.¹

Śrīla Prabhupāda arra utasította, hogy prédikáljon Orisszában, ennek engedelmességgel elindított egy évente ismétlődő padayātrāt. Ehhez a Lokanātha Swami által szervezett, egész Indiára kiterjedő padayātrā szolgált mintaképül. Kārtika hónap során a

Padayātrā program 1992 környékén

bhakták különböző kis falvakba mentek el gyalog, *kīrtanával*, egy Śrī Śrī Gaura Nitāi és Śrīla Prabhupāda *mūrtiját* szállító ökrösszekér kíséretében. A nap végén — általában a helyi iskola épületében — tartottak programot, melyen több száz falusi vett részt. Gour Govinda Mahārāja különösen vonzódott a *padayātrā* programokhoz. Az esti összejöveteleken rendszerint órákon át beszélt. Szerette felkérni egyes nyugati tanítványait is, hogy beszéljenek pár szót orijául. A szereplők számára ez rendkívül lemondott program volt. Gyakran azt sem tudták, hogy hol szállnak meg este. Általában az osztálytermekben aludtak, majd másnap reggel egy nyomókútnál fürödtek, külön turnusban a férfiak és a nők. Azonban a *bhakták* különleges kegynek tekintették, hogy *padayātrān* lehetnek. Habár lemondott volt, ugyanakkor rendkívül örömteli is.

Guṇacūḍā dāsi: *A jószerecsémnek köszönhetően 1993-ban, 94-ben és 95-ben is Śrīla Gurudevával tarthattam az orisszai padayātrān.*

Mindig megdöbbenett, hogy Gurudeva bármilyen hallgatósághoz tudott viszonyulni, és a prédikálásával megtalálta hozzájuk a hangot. Ez különösen igaz volt a falvakban. Mielőtt elkezdte az előadását, mindig tartott egy rövid kīrtanát, és rávette a falusiakat, hogy hangosan énekeljenek. Az elején sokan egyáltalán nem, vagy csak halkán énekeltek. Gurudeva ilyenkor elmondta nekik, hogy Yamarājának van egy Citragupta nevű minisztere, aki nyilvántartja mindenki jámbor és bűnös tetteit. Ha valaki akár csak egyszer is tisztán éneklé a Hare Kṛṣṇát, akkor a róla szóló oldalt lezárják. Yamarājának nem lesz dolga velük. Abogyan Gurudeva ezt teljes hittal elmondta, a falusiakra csodálatos hatást gyakorolt, és nagyon lelkesen kezdtek énekelni.

Néha Gurudeva beszélt arról a békáról, amelyik a brekegésével hívja a kígyót, hogy egye meg. Azt mondta, ha csak ostobaságot beszélünk, akkor olyanok vagyunk, mint ez a béka. Tehát inkább a Hare Kṛṣṇát kell énekelnünk. Gurudeva ilyenkor utánozta a béka brekegését, majd a kezével eljátszotta, ahogy a kígyó megeszi.

Gurudeva bátorította a falusiakat, hogy ne adják fel a védikus kultúrát. Például, el szokta mesélni Ajāmila történetét, aki Nārāyaṇának nevezte el a fiát. Ezzel nāmābhāsát énekelte, a Yamadūták ezért nem vihették el. Gurudeva ezzel arra utalt, hogy Orisszában az emberek korábban az Úr vagy bhaktái nevét adták a

gyerekeiknek, de mostanában olyan neveket adnak, mint „Pinki”, „Tooni” és egyebek, melyek nem fogják segíteni őket abban, hogy Istenre gondoljanak.

A beszéd után Gurudeva rendszeresen előrehívott néhány nyugati bhaktát, hogy mondjanak valamit. Nagyon boldog volt, amikor az angol Jagannātha Mīśra prabhu szépen megtanult odijául. Gurudeva engem is bízott, hogy beszéljek odijául, még ha azt is gondolta, hogy gyengén sikerült a próbálkozásom. Miután beszélünk, általában odaadta nekem az általa viselt virágfüzért. Úgy tűnt, Gurudeva meg akarta mutatni a falusiaknak, hogy Caitanya Mahāprabhu mozgalmá annyira vonzó, hogy az egész világon elterjedt, és most a védikus háttérrel nem rendelkező nyugatiak is énekelnek és boldogságra lelnek. Ha így van, akkor az orisszai emberek miért adják fel a kultúrájukat?

Gurudeva mindig dicsőítette Śrīla Prabhupādát, és azt, abogyan beteljesítette Śrī Caitanya Mahāprabhu vágyát. Az 1995-ös padayātrān két hónapon át gyalogoltunk, és egy kis, odija nyelvű könyvet osztottunk Śrīla Prabhupāda életéről. Gurudeva ennek nagyon örült, és az egyik leckéjén megemlítette, hogy azok a tanítványai, akik ezt az Úr kedves bhaktájának életéről szóló könyvet osztották, áldásban fognak részesülni.

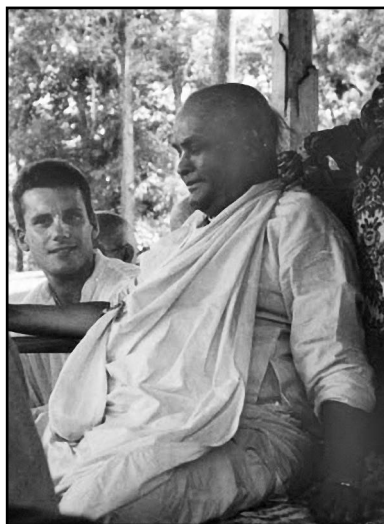
Gurudeva pravacanájai falusiak százait vonzották, akik közül sokan kezdtek el japázni vagy nyitottak nāma hatta központokat. Az emberek mind a mai napig emlékeznek arra, amikor elment a falujukba.²

EGY MEGRONGÁLÓDOTT HÍD

Ananta dāsa: *A minden év Kārtika hónapjában megtartott orisszai padayātrā programon 1994-ben azt a szolgálatot kaptam, hogy Guru Mahārāját én vigyem autóval az esti programokra. Egyik reggel a következő program helyszínéül szolgáló falu közelében álló kunyhóban tartózkodott. Jött egy bhakta, és elmondta neki, hogy a báz és a falu közötti úton lévő híd megrongálódott, és az egyetlen lehetőség egy nagyon hosszú kerülőút lenne. Miközben az ágyán ült, megkérdezte a bhaktát, hogy milyen mély a folyó a megrongálódott híd közelében. Megragadta a bokáját, s azt kérdezte: „Ilyen mély?” Aztán — válaszra várva — szünetet tartott, majd megfogta a lábszárát, és kérdezte: „Ilyen mély?” Majd a térdét érintette meg, és azt kérdezte: „Vagy ilyen mély?” És csak nevetett, nevetett, mint egy izgatott kisgyerek.*

— Mit gondolsz? —
fordult felém.

— Próbáljuk meg, és
keljünk át. — mondtam erre —
Különben nagyon nagyot kell
kerülni.

Ananta dāsa Gour Govinda
Swamival Balin, 1995-ben

A többiek egyetértettek, úgy gondolták, hogy meg lehet csinálni. Este hat körül, még világosan indultunk. Rövid idő múlva megérkeztiünk a folyóhoz. Megálltam a kocsival a folyóparton, a híd mellett. Guru Mahārājával volt az autóban a szakácsa, Sādbu prabhu, valamint a szolgálója, Samehan prabhu is. Azt fontolgattam, át tudunk-e kelni az autóval a folyón. Lehet, hogy túl mély. Nem akartam kockáztatni Guru Mahārājával, aki a bátsó ülésen ült.

Hirtelen, a semmiből egy utasokkal tömött nagy busz jelent meg. Keresztülszáguldott a parton, belecobbant a folyóba, és egyenesen, bármilyen tétovázás nélkül áthajtott a másik partra. Megtudtuk, amit tudni akartunk. Meg lehet csinálni! Beindítottam az autót és követtem a busz nyomát. Abogy teljes sebességgel a folyóba merültünk, Guru Mahārāja kiabált: „Nṛsimhadeva kī jaya!” Egészen addig nevetett, amíg el nem értük a túlsó partot. Izgatott volt a kalandtól, a Mahāprabhu üzenetének prédikálását segítő vakmerő megoldástól.

A program este 9 körül ért véget, és elindultunk visszafelé. Addigra besötétedett, ezért nem láttuk, hogy korábban hol keltünk át. Úgy tűnt, a vízszint is emelkedett azóta. Néhány bhaktát lámpákkal a folyó különböző szakaszaira küldtem, hogy keressék meg, hol sekélyebb a víz. Azt terveztük, hogy a bhakták a magasabb homokpadokon állva segíthetnek, hogy biztonságosan átkeljünk a folyón. Guru Mahārāja újra kiabálni kezdte: „Nṛsimhadeva kī jaya!” Mi pedig még egyszer elkezdtük a kommandós-stílusú átkelést. Ismét sikerült, és Guru Mahārāja nagy jól szórakozott. A bungalóhoz visszavezető út során végig kuncogott.³

NE LEGYÉL HALOTT!

1995. december 30-án, miután egy hónapon keresztül különböző prédikáló programokon vett részt a *padayātrān*, Gour Govinda Swami visszaérkezett Bhubaneswarba. Feltöltődve a prédikáló programoktól, a *padayātrā* végén lelkes és lendületes záróbeszédet tartott:

Meddig alszol még a rút boszorkány, Māyā ölében?
Meddig? Oly régen alszol már, sok-sok *lakh* élet óta. A rút boszorkány, Māyā ölében akarsz aludni?

Mahārabhu az egyedüli jóakaró barátod. Annyira szeret, hogy alászállt,

*tomāre loite āmi, boinu avatāra
āmi binā bbandu āra ke ācbe tomāra*

Érted szálltam alá. Van-e más barátod, mint Én?

Annyira szeret, benned pedig nincs egy parányi szeretet sem Iránta!

*enechi auṣadhi māyā ṅāsibāro lāgi'
hari-nāma mahā-mantra lao tumi māgi'*

Gyógyszert hoztam neked, ami megsemmisíti *māyāt*, megsemmisíti a tudatlanságot, az *avidyāt*. Ez az orvosság a *harināma mahā-mantra*.

*hare kṛṣṇa hare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare*

Ha teljes, erős és szilárd hitet fektetsz e gyógyszer szedésébe, akkor biztosan meg fog gyógyítani. A tudatlanságod megsemmisül, és felébred a tiszta tudat. A szíved azonnal megtisztul

Padayātrā program 1992 környékén

minden anyagi szennyeződéstől. Ekkor majd énekelheted a tiszta nevet:

*hare kṛṣṇa hare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa hare hare
hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare*

Saṅkīrtanaika-pitarau — Gaurāṅga Mahārabhu a *saṅkīrtana* mozgalom atyja. Gaurāṅga *avatāra* a *prema-puruṣottama*, a *kṛṣṇa-prema* adományozója, *mahā-vadānya avatāra*, a legnagyobb inkarnáció, aki ezen a *saṅkīrtanán* keresztül ingyen adja a *premát*. Mahārabhu itt végezte *saṅkīrtanáját*, a társai körében énekelt és táncolt. Ő az, aki ezt a *saṅkīrtana padayātrāt* elindította. A *Kali-yuga* emberei számára ez az egyedüli orvosság. Mindenfajta jószerencsét elhoz neked. Ki akarhat ennél többet? Ő a legjobb jóakaró barátunk. Énekelt és táncolt az utcákon:

*bare kṛṣṇa bare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa bare bare
bare rāma bare rāma rāma rāma bare bare*

*adbane jatana kari dhana tejaginu
gaura-kīrtana-rase maghana nā ha-inu⁴*

Narottama dāsa Ṭhākura azt mondja: „Elkezdte a hamis vagyont, az *adbana* gyűjtögetése iránt érdeklődni, és hanyagolod a valódi *dbanát*, a valódi értéket, ezt a *prema-dbanát*, amit Mahāprabhu a *saṅkīrtanán* át ad neked. Ahol *gaura-kīrtana* folyik, ott Gaurāṅga Mahāprabhu megjelenik. Igen! Ha ilyen *gaura-kīrtana* zajlik, sok *gaura-bbakta* gyűlik össze és énekel hangosan.

Mahārāja ekkor hangosan kezdett kiabálni:

*bare kṛṣṇa bare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa bare bare
bare rāma bare rāma rāma rāma bare bare*

Amikor ez a transzcendentális hangvibráció megérinti a füleket, képes-e bárki otthon maradni?

Ezen a ponton Gour Govinda Mahārāja elkezdte az öklével ütni az emelvényt, majd így folytatta:

Ha bejut a fülükbe, senki sem lesz képes otthon maradni. Csak azok maradnak bent, akik olyanok, mint a *nirjivák*, a halott anyag vagy a kő! Csak a kövek maradnak otthon, amikor ilyen *kīrtana* zajlik! Ez a *gaura-kīrtana* az egyetlen lelkesítő, életet adó erőforrás a *Kali-yuga jīvái* számára.

Ezért van ez a *saṅkīrtana-padayātrā*, hogy megmentjük azokat a lelkeket, akik a tudatlanság miatt haldoklanak, akikben nincs élet, mert Kṛṣṇa nélkül nincs élet. Kṛṣṇa az élet! Kṛṣṇa azt mondja, *jīvanam sarva-bbūteṣu* — „Én vagyok az élet minden élőlényben.” Ha nem hordozod magadban Kṛṣṇát, akkor élsz? Nem, nem vagy életben! Minden pillanatban haldokolsz. Halott test vagy. Élsz, de halott vagy. Lélegzel, mint a kovács fújtatója. Ha Kṛṣṇa

nincs benned, mi értelme az életednek? Az a férfi vagy nő, akiben nincs ott Kṛṣṇa, halott. Mi értelme egy halott nőt feldíszíteni? Miért csinálják Gaurāṅga Mahāprabhu és a *gaura-priya-janák*, Gaurāṅga Mahāprabhu kedves *bbaktái* ezt a *padayātrāt*, miért gyalogolnak olyan messzire mezítláb? Miért csinálják? Sosem fáradnak el. Inkább újra életre kapnak! Oly sok *ānanda*, transzcendentális gyönyör van benne — *pa-ibe paramānanda*, *ānanda apār* — végtelen *ānanda*, végtelen boldogság. Ha részt veszel ezen a *padayātrān*, transzcendentális boldogságban részesülsz. Ha éneked a *bare kṛṣṇát*, akkor elfelejtetted a testi gyengélkedést és a betegségeket! Ilyen transzcendentális örömet, nektárt, életet kapsz! Ezért csináljuk.

Mahāprabhu *priya-janája*, kedves *bbaktája*, tisztelt lelki tanítómesterünk, Śrīla Prabhupāda indította ezt el. Mahāprabhu tanította, és Śrīla Prabhupāda elkezdte. Ez a *padayātrā* Mahāprabhu *lilāja*, és ma is zajlik tovább. Aki ezt nem tudja elfogadni, az marad, ami volt, *mleccha*, *yavana*. Végül a *Kali-yuga* végén eljön Kalki, és mindannyiukat megsemmisíti. De azok a szerencsés élőlények, akik elfogadják és részt vesznek a *gaura-kīrtanában*, akik kijönnek és részt vesznek az éneklésben [Mahārāja hangosan, kiabálva:]

*bare kṛṣṇa bare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa bare bare
bare rāma bare rāma rāma rāma bare bare*

Az ilyen személyeknek van életük. Ők nem fognak megsemmisülni.

Nagyon köszönjük azoknak a *bbaktáknak*, akik részt vettek ezen a *padayātrān* Nyugat-Orisszában. Énekeltek, amikor a hegyeken és az őserdőn keltünk át, transzcendentális hangvibrációval töltve meg a levegőt, ezáltal oly sok *jīvának* adtak lehetőséget, hogy sikeres lehessen az életük. Az a kérésünk, hogy akik intelligensek, akik értik, akik nincsenek kőből, azok vegyenek részt az éneklésben! Nagyon köszönöm!

AMIKOR A JÓSZERENCSE FELVIRRAD

Nadia dāsi kilencéves volt, amikor a szülei, Jagadātma dāsa és Anurādhā dāsi Ausztráliából Bhubaneswarba költöztek. Tizenkét évesen csatlakozott az orisszai *padayātrā*hoz, Gour Govinda Swamihoz és a *bhakták*hoz.

Nadia dāsi: *1994-ben a teljes padayātrān részt vettem. Amikor visszaértünk Bhubaneswarba, és az ottani bhakták üdvözöltek minket, Gurudeva egy erőteljes és csodálatos beszédet mondott. Aztán a padayātrā összes bhaktáját magához hívta, még azokat is, akik csak egy napra mentek, és egyenként mindegyiküknek mondott valami lelkesítőt, és egy-egy virágfüzért adott mindannyiuknak. Mikor én következtem, Mahārāja ezt mondta: „Nadia! Nadia Bihari! Tudod, hogy ki Nadia Bihari? Az Úr Caitanya! A Szent Neve éneklése által meg kell kapnod az Úr Caitanya kegyét.”⁵*

Végjegyzet

¹ Interjú. 2011. április 8.

² Levél. 2011. február 19.

³ Ez és a következő részek egy 2010. novemberi levélből valók.

⁴ Prārthanā, 42. ének, 2. és 4. versszak.

⁵ Részlet az In Loving Memory of Srila Gurudev, egy Gour Govinda Mahārájának ajánlott emlékkönyvből.